

Списак покатоличених српских породица у Херцеговини

Издвојене су само оне херцеговачке породице које су славиле крсну славу

Од [ИНАС](#)

- 11/01/2020

Херцеговци

Портал Порекло објавио је списак презимена покатоличених српских породица сачињен на основу етнографских истраживања Јевта Дедијера и Марија Петрића (по националности Хрват из Херцеговине).

Издвојене су само оне херцеговачке породице које су славиле крсну славу.

АНИЋ, настањени у Јарама и Биограцима (Широки Бријег). Славили су Велику Госпојину.

БАБИЋ, настањени у:

1. у Аладинићима (Столац), претходно у Чавшу (Попово), Славили Никољдан.
2. у Требимљу, претходно у Дубрави (Столац), Славили Никољдан.
3. у Тријемљу, претходно у Јабланици. Славили Ђурђевдан.

БРАЈКОВИЋ, настањени у Клепцима (Чапљина) Славили су Томиндан.

БУБАЛО, настањени у: Радишићима и Хумцу (Љубушки), Турчиновићима (Широки Бријег), Требижату (Чапљина), Мостар. Старином су из Хумца. Славили су Никољдан до 1880. год.

БУДИМИЋ, настањени у Јарама (Широки Бријег). По Јефту Дедијеру, старином су из Доњег Вакуфа. Славили су Малу Госпојину. По Мариу Петрићу, Будимићу не знају своје поријекло.

БУХАЧ, настањени у Јарама (Широки Бријег). Старином су из Тихаљине (Љубушки). Има их и у Мостару и Коњицу. Славили су Никољдан.

БУКВИЋ, настањени у Равном (Попово). Већина су православни Срби који славе Јовањдан. Буквићи католици у Равном не знају да ли су у сродству са православним Буквићима, али их православни Буквићи сматрају својим родом.

БУРИЋ, настањени у Равном и Котезима (Попово). Старином су од Матковића из Бјелопавлића у Црној гори. Раније су се звали Андријашевићи и Матковићи. Славили су Никољдан.

ВАСИЉ, настањени у Међугорју (Броћно, Читлук) и Љутом Доцу (Широки Бријег). У Љути Долац су се доселили из Међугорја. Славили су Петровдан.

ВИДАЧ, настањени у Криводолу и Подгорју (Мостар). У Криводол су Видачци досељени у из Хамзића (Читлук). Тамо су се звали Матићи и славили су Никољдан. У Подгорје су дошли из Криводола. Славили су Митровдан.

ВРАНЧИЋ, настањени у Љутом Доцу (Широки Бријег). Према Дедијеру славили су Петровдан.

ВРЕПАЦ, настањени у Чулама (Мостар). Доселили су се из Требижата код Чапљине где су се звали Лишани и славили Никољдан.

ВУЧИНА, настањени у Тријебњу (Дубраве, Столац) и Буни код Мостара. У Тријебањ су доселили око 1700 године из Далмације, а у Буну су дошли из Тријебња. Славили су Никољдан.

ВУКОРЈЕП, настањени у Хутову (Неум). Пореклом су од православне породице Савић из Постољана у Невесињу одакле су се доселили у Хутово. Славили су Никољдан.

ВУЛЕТИЋ, настањени на подручју Чапљине, Стоца, Широког Бријега, Попова и Љубушког. Потичу из Црне Горе.

ГАБРИЋ, настањени у Селишту (Мостар). Доселили су се из Жупе у Далмацији, а били су настањени и у Грљевићима (Љубушки) Звали су се Марковљани а славили су Никољдан.

ГАГРО, настањени у Ходбини (Мостар) и Јарама (Широки Бријег). Славили су Илиндан.

ГАЛИЋ, настањени на ширем подручју западне Херцеговине али нису од истог рода. Галићи из Домоновића поријеклом из Ошљена код Опузена и славили су Свисвете, тј. Мратиндан.

ГАВРАН, настањени у селима око Љубушког. Гаврани из околине Требиња су поријеклом из Далмације и славили су Мратиндан. Не зна се да ли су у роду са Гавранима из западне Херцеговине.

ГИЉЕ, настањени у Јарама (Широки Бријег). Славили су Петровдан.

ГЛАВИНИЋ, настањени су Бабин Долу и Мошевићима (Неум). Славили су Мратиндан.

ГОЛИЋ, живјели у Орашју (Попово). Старином су Лонци из Трнчине. За вријеме Другог Свјетског рата иселили су се у Слано повише Дубровника. Славили су Никољдан.

ГОЛУЖА, настањени у Опличићима (Чапљина), Тријебњу и Пјешивцу. Славили су Никољдан.

ГРБАВАЦ, настањени у Грабу, Витини и Шиповачи (Љубушки). Претпоставља се да су били православне вјере, јер по Дедијеру Грбавци су причали да су поријеклом од „Стипана Високог“ и да су род са кућом Петровића из Црне Горе.

ГРБЕША, настањени у Орашцу, Ковачеву Пољу и Маглицама (Прозор) Чапљина. Потичу од Пињуха из западне Херцеговине који су опет поријеклом из Далмације. Звали су се Медић и славили Никољдан.

ГРЛЕ, настањени у Билишићима (Широки Бријег). Звали су се Предићи и славили Никољдан.

ГРОЗДИЋ, настањени у Орашцу (Прозор). Некада су се звали Богдан. Славили су Петровдан или Никољдан.

ГРУСИН, настањени у Билишићима (Широки Бријег). Старином су из Далмације. Славили су Томиндан.

ГУГУЋ, настањени у Узарићима (Широки Бријег). Раније су се звали Ласић који су славили Петровдан.

ГУСЛИЋ, настањени у Јарама (Широки Бријег). Славили су Петровдан.

ГУСТИН, настањени у Аладинићима (Дубраве, Столац) и Доњи Зелениковац (Неум). Поријеклом су из Попова. Звали су се Бендери и славили су Никољдан.

ДАДИЋ, настањени у Беленићима (Попово) и Почитељу (Чапљина). У Почитељ су дошли из Попова. Славили су Томиндан.

ДАМЈАНОВИЋ,

1. Љути До (Широки Бријег). Потичу од православних Симића и славили су Никољдан.

2. Биограци (Широки Бријег). Потичу од Креца из Опузена. Славили су Илиндан.

ДАНИЧИЋ, настањени у Радетићима (Чарићи, Неум). Старином су од Сења и славили су Ђурђевдан.

ДЕЛИЋ, настањени у Криводолу (Мостар) у који су дошли из Читлука, и Јасеници (Бишће) у коју су се доселили из Криводола. Славили су Петровдан.

ДОЛИНА, настањени у Голубинцу и Орашју (Попово). Славили су Мартиндан, а сада Никољдан.

ДОНКИЋ, настањени у Клепцима и Требижату (Чапљина), Чулима (Мостар) и Читлуку (Посушје). Старином су из Броћна, одакле су се доселили у Клепце. У Требижат су дошли из Селина код Мосора, а у Читлук из Требижата. Славили су Никољдан.

ДРАШКИЋ, настањени у Избричном и Бритвици (Широки Бријег). Славили су Никољдан.

ДУБЕЉ, настањени у Беленићима и Кијев Долу (Попово). Старином су из Црне Горе, презивали су се Раићевић и славили Мратиндан.

ЂОЛО, настањени у Биограцима (Широки Бријег). Потичу од Дамјановића из Љутог Доца. Славили су Никољдан.

ЂУРАСОВИЋ, настањени у Трнчини и у Котезима (Попово). Славили су Никољдан.

ЕРЕШ, настањени у Радишићима, Пробоју, Хумцу, Студенцима (Љубушки) и Сретници (Мостар). Славили су Малу Госпојину.

ЖАРАК, настањени у Чваљини и Трнчини (Попово). Жарци су покатоличени огранак православних Чихорића који су у 14 вијеку живјели у Попову. Славили су Шиминдан.

ЖЕРАВИЦА, били су настањени у Доњем Дријену (Чарићи, Неум). Одселили су се у Котаре у Далмацији, има их и око Врлике гдје су православни. Има их и у Жумберку у Хрватској. Владислав Скарић сматра да су поријеклом од Бањана у Црној Гори. Истиче такође могућност да су се доселили из Попова заједно са православним владиком Саватијем што директно указује на њихову православну прошлост.

ЖИЛИЋ, настањени у Аладинићима (Дубраве, Столац), Сјекосама у Доњем Храсну (Неум), Габели (Чапљина). У Аладиниће су дошли из Борута у Доњем Храсну око 1860 године, а у Сјекосе из Турковића у Попово око 1800 године. Славили су Никољдан.

ЖУТАЦ, настањени у Равном (Попово). Потичу од Којића из Грабовог Дола који су славили Митровдан.

ЗЕКО, настањени у Беленићима (Попово). Славили су као и сви католици у Беленићима Томиндан.

ЗЕЛЕНИКА, настањени у више села Широког Бријега одакле су се расељавали широм Херцеговине, у Прозор прије свега. Потичу из Херцег Новог. Зеленике у Јарама славили су Никољдан, а у Зазвонику Петровдан.

ЗЛОЈИЋ, има их досељених код Метковића, гдје су са ислама прешли на католицизам.

ЗОРАЦ, настањени у Равном (Попово). Славили су Митровдан као и сви католици у Равном.

ИВАНКОВИЋ, настањени на ширем подручју Широког Бријега. Не припадју истом роду. За Иванковиће у Черигају се сматра да су из Мамића, да су се звали Билић те да су славили Никољдан.

ЈАРАК, настањени у Цицрини, Требимље (Попово), Драчевица (Мостар) и Почитељ (Чапљина). Сви су поријеклом из Требимља. Славили су Никољдан.

ЈЕЛИЋ, настањени у Хумцу (Љубушки), Билушинама и Прибиновићима (Широки Бријег) Родом су из Имотском, звали су се Николићи и славили су Ђурђевдан.

ЈУРИЉ, настањени у Јарама и Турчиновићима (Широки Бријег). Јуриљи у Јарама су славили Никољдан, а из Турчиновића Ђурђевдан.

ЈУРКОВИЋ, настањени у Клепцима и Габели (Чапљина), Витини (Љубушки) и Доњем Храсну (Неум). Славили су Никољдан. Није поуздано да ли су Јурковићи из Љубушког у роду са осталима.

КАЛАУЗ, настањени у Горњем Зелениковцу (Неум). Славили су Шћепандан.

КАЉ, живјели су у Калуђеровићима (Шума Требињска). Потичу од старе породице Радуловић из истог села. Славили су Јовањдан.

КАТИЋ, настањени у Прењу и Аладинићима (Столац), Мошевићима, Хотњу и Броћанцу (Неум). Има их и у Домоновићима код Чапљине, а такође и Клеку код Неума. Сви потичу од Цурића из Попова који су славили Никољдан.

КАТУШИЋ, настањени у Биограцима (Широки Бријег). Поријеклом су из Црвеног Грма (Љубушки). Раније су се звали Матићи. По Дедијеру звали су се Миљушковићи и славили Илиндан.

КЕЧИ, настањени у Опличићима код Чапљине. Славили су Никољдан.

КНЕЗОВИЋ, настањени у Радишићима (Љубушки), Љутом Доцу, Дужицама и Смокињу (Широки Бријег) и Горици код Стоца. Славили су Ивањдан.

КОЈИЋ, настањени у Ораховом долу и Равном (Попово). Славили су Митровдан.

КОЊЕВОД, настањени у Хутову и Бурмазима (Неум). Старином су из Црне Горе па се самим тим претпоставља да су били православни.

КОРДА, настањени у Клобуку, Тихаљини и Грљевићима (Љубушки). Корде су такође настањене и у Попову гдје су славили Митровдан. Не зна се да ли су у роду са Кордама из западне Херцеговине.

КОРДИЋ, настањени у Хумилишанима и Сретници (Мостар). Кордићи из Сретнице су раније живјели у Требижату (Чапљина). Раније су се звали Колаши и славили су Петровдан.

КОВАЧИЋ, настањени у Турчиновићима (Широки Бријег). Старином су из Имотског. Тамо су се звали Ивићи и славили су Илиндан.

КРАЉЕВИЋ, широко распрострањен род у западној Херцеговини. За Краљевиће из Мокрог (Широки Бријег) који се први пут спомињу 1743. године Дедијер каже да су се доселили из Имотског. Тамо су се звали Андрићи и славили су Ђурђевдан.

КРЕЧАК, настањени у Завали и Беленићима (Попово). Раније су се звали Радановићи и славили су Томиндан.

КРМЕК, настањени у Горњем и Доњем Дријену (Хутово, Неум). У ова села Крмеци су доселили из Храсна. Раније су се звали Маслаћи и славили су Трифундан.

КУКРИКА, настањени у Котезима (Попово). Старином су Доброславићи с Требимље у Попову. Славили су Никољдан.

КУЛАШ, настањени у Руштима (Невесине), Трнчини и Цицини (Попово). У Рушта су се доселили из Ротимље (Столац). Кулаши из Трнчине су славили Никољдан, а Кулаши из Цицине Шимундан.

КУСИЋ, настањени у Чулама (Мостар) Потичу од Стипановића из Чула у Дувну. Славили су Ђурђевдан.

КУТЛЕ, настањени у Јарама, Бухавчевини и Прибиновићима (Широки Бријег). Родом су из Далмације. Звали су се Војводићи и славили су Никољдан.

КВЕСИЋ, широко заступљени на подручју села око Широког Бријега. Квесићи из Биограца су из Мокрог и славили су Никољдан. Квесићи из Марасовца су славили Мало Госпојину, а Квесићи из Смокиња потичу од православних Ивановића са Косова у Далмацији и славили су Ђурђевдан.

ЛАКИЋ, настањени у Вељој Међи и Требимљи (Попово). Славили су Никољдан.

ЛАСИЋ, настањени у Љутом Доцу, Јарама и Узарићима (Широки Бријег). Има их и у Горњим Вишњанима (Прозор). Славили су Петровдан.

ЛАЗАРЕВИЋ, настањени у Хотњу (Неум). Раније су живјели у Прапратници и звали се Јањићи. Јањићи на подручју Херцеговине су славили Ђурђевдан и Аранђеловдан.

ЛЕТО, настањени у Завали (Попово) и Љутом Доцу (Широки Бријег). У Завали су се раније звали Паламете. У Љутом Доцу Лете потичу од Рашке Горе. Славили су Илиндан.

ЛОНЧАР, настањени у Вељацима (Љубушки), Љутом Доцу, Гостуши и Доњем Градцу (Широки Бријег), Јасеници (Мостар), Рами и Устирами (Прозор) и у Прозору. За Лончаре у Билишинама (старом делу Љутог Доца) каже се да су се звали Стипићи и славили су Марковдан.

ЛОВРИЋ, настањени у Дужицама, Узарићима, Приваљу и Смокињу, а некада су живјели и у Черигају (Широки Бријег). За Ловриће у Смокињу се зна да су од Куриљија који су старином од Вргорца и да су славили Илиндан.

ЛОВРО, настанени у Горњем Храсну (Неум). По Дедијеру Ловре потичу од Маслаћа. Маслаћи су старином из Риђана из Црне Горе и славили су Ђурђевдан.

ЛУБУРИЋ, дробњачко племе раширено по Херцеговини. Православни и даље славе Никољдан а католици су престали. Има их у Радишићима (Љубушки).

ЛУЧИЋ, настањени у Голубинцу и Равном (Попово). Прослапу и Доњим вишњанима (Прозор). У Голубинцу су од Бенића. У Равно су дошли из Имотића-Трнове у Далмацији. По једнима им је старо презиме Ђњатићи, а по другима Милошевићи. Славили су Митровдан.

ЛУКА, настањени у Смокињу (Расно, Широки Бријег) и Лединцу (Мостар). Старином су из Далмације. Звали су се Марушићи и славили су Илиндан.

ЉЕВАК, настањени су у Равном и Трнчини (Попово). Славили су Митровдан.

ЉУБИЋ, настањени у Биограцима, Горњем Црнчу, Јарама, Ладини, Љуботићу, Љутом Доцу и Узарићима (Широки Бријег), Варвари, Кранчићима и Љубунцима (Прозор). За Љубиће из Биограца се зна да су славили Петровдан и да су се доселили с Власника. Љубићи из Јара су славили Личиндан.

МАРЧИНКО, настањени у Глумини (Неум). Потичу из Попова. Претпоставља се да су као и остали Поповљани (не сви) временом превођени у римокатолицизам.

МАНДИЋ, настањени на подручју Широког Бријега и Прозора. За себе су говорили да потичу од сестре хајудка Мијата Томића. Они из Биограца (Широки Бријег) славили су Ђурђевдан. Нису сви истога рода.

МАНЏО, настањени у Подгорју (Мостар). Раније су се звали Вукоји. Славили су Никољдан.

МАРКОВИЋ, настањени у Аладинићима и Тријебњу (Столац), Клепцима (Чапљина) и Хумцу (Љубушки). Сви су славили Ђурђевдан.

МАРУШИЋ, настањени у Биограцима, Добричу, Горњим Добрковићима, Кочерину, Љутом Доцу, Прибиновићима, Трну и Жватићу (Широки Бријег). Пореклом су из Далмације и славили су Илиндан.

МАСЛАЋ, настањени у Аладинићима (Столац), борути, Сјекосама и Четољубу (Доње Храсно, Неум). Поријеклом су из Риђана из Црне Горе. Славили су Ђурђевдан.

МАТИЋ, настањени у Дубљанима и Кртњу (Попово), Прапратници, Горњем Зелениковцу, Броћанцу, Хутову и Храсну (Неум), Тријебњу, рјечицама и бјелојевићима (Столац), Клепцима (Чапљина), витини у Вељацима (Љубушки). Сви Матићи из Дубљана били су православни прије него што су покатоличени и славили су Малу Госпојину. Матићи који су се из Дубљана одселили у Славонију славили су Матијевдан. У Клепце Матићи су се доселили из Храсна и славили су Шћепандан.

МАТИЈИЋ, настањени у Равном и Трнчини (Попово). Истог су рода. Славили су Митровдан.

МАТУШКО, настањени у Мошевићима и Дужима (Неум). Славили су Мратиндан.

МЕНАЛА, настањени у Церовој, Колојању и Церову (Доње Храсно, Неум). Истог су рода. Славили су Никољдан.

МЕРЏАН, настањени у Вељој Међи (Попово), Доњем Храсну (Неум) и Габели. Славили су Никољдан.

МИХАИЛОВИЋ, настањени у Дубљанима (Попово). Сви Михаиловићи католици из Попова су избјегли 1941 године, а славили су Малу Госпојину.

МИЈАТОВИЋ, настањени у Почитељу и Домановићима. Старином су из Попова. Славили су Мратиндан.

МИКУЛИЋ, настањени на подручју Широког Бријега, Љубушког и Мостара. Дедијер тврди да су поријеклом из Вргорца у Далмацији и да су се доселили у Херцеговину за вријеме Херцега Стјепана. За Микулиће из околине Мостара тврди да су славили Никољдан.

МИЛАНОВИЋ, настањени у Аладинићима (Дубраве, Столац). Зову их и Кечи. Славили су Никољдан.

МИЛАС, настањени у Хумцу (Љубушки). Доселили се у Хумац из Тихаљине (Груде). Славили су Никољдан.

МИЛИЋ, настањени у Требимљи (Попово). Потичу од православних Милића из Величана (Попово).

МИШКОВИЋ, настањени у Дужима (Неум). Прича се да им је предак бјежао пред ускоцима из Сења. Славили су Михољдан.

МРВАЉ, настањени у Вишићима и Горици (Чапљина). Поријеклом су од православних Мрваљевића у Црној Гори.

МУСА, настањени у Пребиновићима, Черигају, Привљу, Расну, Смокињу, Дужицама и Кочерину (Широки Бријег). За Мусе из Пребиновића тврди се да су се раније звали Слишковићи и славили Ђурђевдан. А за Мусе из Космаја да су поријеклом од Имотског и да су славили Илиндан.

НАКИЋ, настањени у Узарићима, Доњем Црнчу и Дубоком Мокром (Широки Бријег). Сви су поријеклом из Броћна и славили су Шћепандан.

НИКОЛИЋ, настањени у Орашцу, Прослапу, Румбоцима и Слатини (Прозор), Дољанима (Јабланица), Домановићима (Чапљина) и у Дужицама (Широки Бријег). Нису сви истога рода. Једино се поуздано може рећи за Николиће из Дужица да су се доселили из Стона 1800 године, да су се звали Микулићи и да су славили Ђурђевдан.

НОГУЛИЦА, настањени у Домановићима (Чапљина). Старином су из Попова. Славили су Никољдан.

НОНКОВИЋ, настањени у Прапратници (Неум). Доселили се из Хутова око 1880 године. Раније су славили Светога Луку, а потом Светога Миховила (Михајла).

ОБАД, настањени у Прапратници (Хутово, Неум). Поријеклом су из Риђана у Црног Гори. Звали су се Милошевићи, а затим Бронзићи. Несумњиво су били православни.

ОБЕРАН, настањени у Вељој Међи (Попово). Потичу од Богдана из истога села. Једно су братство са Соколима и Вукасима. Славили су Никољдан.

ОБРАДОВИЋ, настањени у Аладинићима, Тријебњу, Бјелојевићима, доњем Поплату (Столац) и у доњем Храсну (Неум). Славили су Лучиндан.

ПАЛАМЕТА, настањене у Чавшу (Попово) и Мишљену (Љубиње). Потичу од Добраловића, славили су Митровдан.

ПАПАЦ, настањени у Горњем Храсну (Неум), Бурмазима (Столац). Клечку (Дабар) и у Поцрњу (Љубиње). Старином су из Риђана у Црној Гори. Славили су Никољдан.

ПАРАЦИК, настањени у Витини и Хумцу (Љубушки) и у Љутом Доцу (Широки Бријег). Славили су Малу Госпојину.

ПАВКОВИЋ, настањени око Широког Бријега, Посушја и Прозора. Старосједеоци су и Зазвонику (Широки Бријег) одакле су се расељавали у остала мјеста. Славили су Ђурђевдан.

ПЕКИЋ, настањени у Трнчини (Попово). Потичу од Радића из истога села који су славили Никољдан.

ПЕНАВА, настањени у Опличићима (Чапљина), Витини (Љубушки), Прибиновићима (Широки Бријег), Маглицама и Копчићима (Прозор). Нису сви истога рода. За Пенаве из Прибиновића се зна да су раније живјели у Посушју и да су се звали Хркачи, што несумњиво упућује на њихово православно прошлост, с обзиром да је ријеч хркак или ркаћ погрдан назива за православног човека.

ПЕКО, настањени у Љутом Доцу (Широки Бријег). Доселили су се из Пољица у Далмацији и славили су Никољдан.

ПЕРИЋ, настањени у Благају и Врањешевећима (Мостар), Прењу и Тријебњу (Столац), Храсном (Неум), Клобуку (Љубушком), у Прослапу и Јаклићима (Прозор). Нису од истога рода. Перићи из Врањешевећа су поријеклом из Тријебња који су славили Никољдан.

ПЕТРОВИЋ, настањени у Врпољу (Ракитино, Посушје), Вељацима и Клобуку (Љубушки). Поријеклом су од негдје из источне Херцеговине, сматра се да су се звали Вуковићи и да су католичанство примили у Клобуку гдје су прозвани Вукојевићи.

ПИЈЕВИЋ, настањени у Требимњи (Попово) и Батковићима (Столац). Старином су из Риђана у Црној Гори. Звали су се Жилићи или Крвавци. Очигледно је да су били православни као и сво становништво које се из Црне Горе спустило у Попово Поље.

ПИЊУХ, настањени на подручју Широког Бријега. Спорно је одакле су јер су тврдње разних етнографа противрјечне. Према једном мишљењу доселили су се из Далмације гдје су се звали Медићи, а по другој претпоставци доселили су се из Клобука (Љубушки) гдје су славили Никољдан.

ПЛАНИНИЋ, настањени у Билушинама (Широки Бријег). Славили су Петровдан.

ПРЦЕ, настањени у Опличићима (Чапљина) и Прхињу (Попово). Има их и у Стоцу. Славили су Никољдан.

ПРЧАК, настањени у Аладинићима (Столац), Доњем Храсну и Хотњу (Неум). За Прчке у Хотњу се зна да су променили презиме у Павловић и да су славили Никољдан.

ПРИВИШИЋ, настањени у Хутову (Неум). Старином су из Риђана у Црној Гори. Славили су Лучиндан.

ПРКАЧИН, настањени у Требимњи (Попово). Раније су се звали Николићи. У Требимљу су се спустили из Прњавора у Босни око 1700. године. По другом свједочанству потичу из Црне Горе и славили су Никољдан.

ПРКУТ, настањени у Беленићима (Бобани), Дубљанима и Трнчини (Попово). Није поуздано да ли од истог рода. Пркути из Дубљана су се доселили из засеока Гајице код Трнчине, славили су Малу Госпојину.

ПРСКАЛО, настањени у Богодолу (Мостар) и Прибиновићима (Широки Бријег). Старином су из Броћна где су се звали Јурићи. Славили су Томиндан.

ПУПА, настањени у Чваљини и Цицрини (Попово). Најпре су славили Шимундан па Никољдан.

ПУШИЋ, настањени у Љутом Доцу (Широки Бријег). Староседеоци су и славили су Ђурђевдан.

ПУШТИЦА, настањени у Припратници (Хутово, Неум) и Биограцима. По Дедијеру Пуштице из Биограца су поријеклом из Далмације где су се звали Перићи и славили Томиндан.

РАДИЋ, има их широм Херцеговине и нису истог рода. Радићи у селима Поповог Поља као што су: Трнчине, Орахов До. Славили су Никољдан.

РАДОЈЕВИЋ, православна породица из Требиња. Помиње се још 1280 године. У документима Дубровачког архива с краја 15 века помиње се случај да је Радоња Радојевић прешао у католичку вјеру и добио име Марко. Радојевића католика има у Попову. Сасвим је извјесно да су истог рода са православним Радојевићима.

РАДУЛОВИЋ, настањени у Калуђеровићима (Шума Требињска). Презивали су се Вучетићи и славили Јовањдан.

РАГУЖ, настањени у Прењу и Бјелојевићима (Столац), Под Куком у Доњем храсну и Хотњу (Неум), Бивољем Брду и Домановићима (Чапљина), у Обљу (Борач). Некада су били настањени и у Цицрини (Попово). Поријеклом су из Стона. У Прењ и Хотњ су дошли из Крушевица код Стоца, гдје су раније живјели. У Бјелојевиће су се доселили из Горњег Храсна. У Домановиће им је дошао предак с Бивољег Брда. Славили су Никољдан.

РАИЧ, настањени у Почитељу, Опличићима, Клепцима, Драчеву, Дубравици (Чапљина), Ушћу, Доњем Селу, Загребљу (Дрежница, Мостар), Доњем Црнчу (Широки Бријег) и у Поткљечанима (Ракитино). У села око Чапљине Раичи су се доселили из Хутова. Њихови сродници настањени су и у Дољанима (Прозор). Имају предање по коме потичу из Ријеке Црнојевића, да су се називали Лугоњићи и славили Лучиндан.

РАМИЋ, настањени у Дубоком Мокром (Широки Бријег). По Дедијеру доселили су се из Габеле гдје су се звали Николићи и славили Никољдан.

РОМИЋ, настањени у Поклечанима (Ракитина, Посушје). Потичу од православних Вукадиновића из Сеоница у Дувну.

РОЗИЋ, настањени у Сретници и Селишту (Мостар), Љутом Доцу (Широки Бријег) и Совићима (Јабланица). Истог су рода. Потичу из Вргорца у Далмацији. Неки су славили Никољдан, а неки Петровдан. Има их и у Мостару и Љубушком.

СЕСАР, настањени у Кочерину, Бухову, Потрају и Подвранићима (Широки Бријег). Раније су се звали Радмани и живјели на брду Рујан. Побјегли су у Далмацију, а касније се повратили те промијенили презиме у Сесар што значи Цезар тј, Цар – алузија на Далмацију као Цезарову земљу. Славили су Лучиндан.

СКАРАМУЦА, настањени у више села Поповог Поља. Потичу од Доброславића, рода који пуно разгранат у Поповом Пољу. Славили су Митровдан.

СКАРИЋ, настањени у Равном (Попово). Потичу од Скарамуца. Такође су славили Митровдан.

СКОКО, настањени у Космају, Расном и Узарићима (Широки Бријег), Радишићима, Грабу и Клобуку (Љубушки). За Скоке у Космају Дедијер наводи да су доселили из Граба код Љубушког прије 150 година, гдје су живјели 20 година. Веле да су били православни и да су се покатоличили за вријеме Марије Терезије. Славили су Ивањдан.

СОКО, настањени у Вељој Међи и Трнчини (Повопо). Соколи потичу од породице Богдан. Чине исти род са Оберанима и Вукасима и славили су Никољдан. Соколи у Трнчини су дошли из Веље Међе. Старином су Богдановићи и славили су Никољдан.

СОЛДО, настањени на ширем подручју Широког Бријега. Солда православних има у већем броју у источној Херцеговини одакле су се шире расељавали. Потичу од Куча из Црне Горе. Углавном је презиме стварано по војној служби коју су поједини Херцеговци обављали у млетачкој армији. Солде католици са подручја Широког Бријега вуку презиме управо по једном таквом човеку који се из млетачке војске вратио у Херцеговину. Заиста је тешко утврдити припадност истом роду свих Солда. Међутим, ми задржавамо право да претпостављамо да су и Солде католици Срби временом покатоличени.

СОЛДИЋ, настањен у Требимњи (Попово). Пореклом су од једног солдата који је давно побјегао из Далмације, па служио код неког газде у Требимљи. Солдићи су славили Никољдан.

СОПТА, настањени у Дужицама, Расном и Смокињу (Широки Бријег). По Дедијеру Сопте су Софте и потичу од Мариновића из Далмације те су славили Никољдан.

СТАНКОВИЋ, настањени у Требимљи (Попово). Доселили су се из Црне Горе. Славили су Никољдан.

СВРЗЕ, настањени у Кнешпољу (Широки Бријег). Сами за себе тврде да су поријеклом из Сарајева и да су били богумили.

ТЕРКЕШ, настањени у Требимљи (Попово). Касније су се одселили у Равнице код Стоца. Славили су Никољдан.

ТОМАШЕВИЋ (Томашевићи-Кукице) настањени у Цицрини (Попово). Далеком старином су из Сомине у Бањанима. Из овог краја су дошли у Чваљину. Из Чваљине је један дошао у цицрину због крвнине. Раније су се звали Пакларевићи. Славили су Шимундан.

ТРКЕШ, настањени у Равницама и Жегуљи код Стоца. Било их је и у Требимљи (Попово) одакле им се предак пресели на Жегуљу код Стоца. Славили су Никољдан.

ЂОРАК, настањени у Трнчини и Котезима (Попово). Славили су Никољдан.

ЂОРИЋ, настањени су на подручју Љубушког, Широког Бријега, Мостара. За Ђориће из Селишта (Широки Бријег) зна се да су се доселили из Тихаљине гдје су се звали Буљани и славили Петровдан.

УЏЕНИЈА, настањени у Требимљи (Попово). Доселили су се из Сурдана у Далмацији. Старо презиме им је било Драшковић и славили су Никољдан. Има их и у Свитави (Чапљина).

ФРАНИЋИ, настањени у Требимљи (Попово). Потичу од Жилића из Риђана из Црне Горе. Изгледа да су један род са православним Батинићима из Чваљине (Попово).

ХРКАЧ, настањени у више села западне Херцеговине. За Хркаче у Прибиновићима (Широки Бријег) тврди се да су староседеоци који су се доселили из Врлике у Далмацији. Звали су се Врљичани или Врлићи. Славили су Ђурђевдан.

ЦЕЛИЋ, настањени у Дужицама (Широки Бријег). Потичу од Кнезовића који су славили Ивањдан.

ЦМИЉАНИЋ, настањени у Криводолу (Мостар). Радније су се звали Радојли. Славили су Никољдан.

ЦУРИЋ, настањени у Вељој Међи (Попово). Један дио се одселио у Сливно и Глумину. Славили су Никољдан.

ЧОКЉАТ, настањени у Равном, Трнчини и Долу (Попово). Раније су се звали Ђурићи и славили су Митровдан.

ЧОЛАК, настањени на подручју више села око Широког Бријега. За Чолаке из села Расно тврди се да су поријеклом од Книна, да су се избјегавши из Книна због Турака настанили у Габели. Радније су се звали Ивковићи и славили су Илиндан. За Чолаке из Смокиња (Расно) тврди се да су поријеклом из Опузена, а да су се у Смокиње доселили из Габеле. Славили су такође Илиндан.

ЧОВИЋ, настањени у Љутом Доцу и Билушинама (Широки Бријег). Старином су од Николића и славили су Петровдан.

ЏАЈКИЋ, настањени у Избичном (Широки Бријег). Старином су из Врлике у Далмацији. Раније су се презивали Ркаћи и живјели на подручју села Прибиновићи. Славили су Ђурђевдан.

ЏАМАРИЈА, настањени у Трнчини (Попово). Поријеклом су из Црне Горе Славили су Никољдан.

ЏАМОЊА, настањени у Беленићима (Попово) и Прозору. Џамоње из Беленића славили су Томиндан. Не зна се поуздано од кога потичу Беленићи из Прозора.

ЏОНО, настањени у Припратници и у Хутову (Неум). У Припратницу су се доселили из Риђана у Црној Гори, а у Хутово из Припратнице. Славили су Светог Миховила.

ШАКИЋ, настањени у Биограцима (Широки Бријег). Раније су се звали Глибић и славили су Никољдан.

ШАНТИЋ, настањени у Доњем Црнчу и Дужицама (Широки Бријег). У Дужице су се доселили из Стона 1800 године. Славили су Никољдан.

ШАЊЕ, настањени у Требимљи (Попово). Поријеклом су из Риђана у Црној Гори. Славили су Никољдан.

ШИЈАКОВИЋ, настањени у Требимљи (Попово). Доселили су се из Дужи код Неума а потичу од Јарака. Даљим поријеклом су са Косова. Славили су Никољдан.

ШИНДИК, настањени у Гнојницама (Бишће, Мостар). Доселили су се из Попово. Један Шиндик се оженио католикињом, па кад је умро удовица преведе дјецу на католичанство.

ШКРОБО, настањени у Дужицама, Смокињу и Космају (Широки Бријег), Радишићима, Грљевићима и Витини (Љубушки). Старином су из Вргорца у Далмацији. Доселили су се у Дужица 1870. године и славили су Ђурђевдан.

ШОЛА, настањени у Подбору (Прозор). Било их је и у Трну (Широки Бријег) Старином су из Макарске. У Трн се неки Шола доселио из Жупањца (Дувно). Дјед му је био православне вјере и славио је Ђурђевдан док му фратри не забранише, како тврди Дедијер.

ШУТАЛО, настањени у Бјелојевићима и Тријебњу (Столац). Домановићима (Чапљина, Дашници, Свитави и Брштаници (Доње Храсно, Неум). Потичу из Риђана у Црној Гори. Најприје су се настанили негдје у Далмацији па је онда неки Шутало пошао у најам у Храсно код Крешића те се ожени њиховом кћерком и покатоличи се. Славили су Никољдан.

ИЗВОР:

– Јевто Дедијер, Херцеговина: антропогеографске студије, „Веселин Маслеша“, Сарајево, 1991. Прво издање изишло је у оквиру етнографског зборника Српске академије наука 1909.

– Марио Петрић, Етничка прошлост становништва на подручју Лиштице у западној Херцеговини, Гласник Земаљског Музеја БиХ, Е, НС, св. XXIV/XXV, Сарајево 1970.